2004. december 6-án elhunyt Mikes Lilla Jászai díjas Érdemes művész.
A MASZK a Magyar Színházi Társaság, a Színházi Dolgozók Szakszervezete és a Főváros nevében Hegedüs D. Géza búcsúzott a Korona Pódium megalapítójától és mindvégig éltetőjétől.

Levél az Ismerthez!
- az Ismeretlenbe!

Kedves Barátaim! Tisztelt gyászoló gyülekezet! Mikes Lilla színművésznőtől, a Jászai Mari-díjas, Érdemes művésztől búcsúzom, a MASZK Országos Színészegyesület; azaz valamennyi színész kolléga nevében.

"Egyik vallomásos írásában a következőkre emlékezett:
"A miskolci Tóth Pál Református Nőnevelő Intézet Leánygimnáziumában, imádott iskolámban báró Gáliffyné dr. Tarczay Erzsébet tanárnő történelem óráján kapott meg először ez a szó: "IN MISSZILIS" LEVÉL. A névrokon Mikes Kelemen írt ilyeneket Rodostóba, de soha nem küldte el azokat. Minden levél IN MISSZILIS maradt: el nem küldött. El nem is küldhető. A szavak akkor is, azóta is mágikus erővel hatnak rám. - írta Mikes Lilla művésznő majd így folytatta Szavakból élek. Ez a szerelmem, a hivatásom, a kenyerem. Borzongatóan sejtelmes szó az IN MISSZILIS. Szélfútta, szellemléptű, szívfacsaróan szomorú szó. Egy levélről szól, amit a címzett soha sem fog kézbe kapni."

Drága Lilla! Immár 30 éve pályatársad barátod, cinkosod jóban-rosszban, már csak szélfútta szomorú szavakkal szólhatok, emlékezhetek.

Szépséges, küzdelmes pályád, a december ötödikéről hatodikára virradó éjszaka végeszakadt. Tehetséged, műveltséged, emberi kíváncsiságod, Etna-természetű szellemed színháztörténetünk egyedülálló "virtuális társulatát" teremtette meg, s emelte soha nem látott esztétikai, művészi magasságokba a pódium műfaját.

1972-től, a KORONA PÓDIUM a magyar színházi élet különös Műhelyévé lett, általad.

Sikeres művészi pályád, tehetséged, az Ifjúsági Színháztól, a Vidám Színpadon és az Irodalmi- illetve Radnóti Színpadon át, szinte törvényszerűen vezetett el az elmúlt 32 év egyik, legsikeresebb értékteremtő színházi vállalkozásához.

Áldozatos, szívós szervező munkádnak és ellenállhatatlan meggyőzőerőnek köszönhetően, "virtuális társulatod" -java részt, immár égi társulatod - névsora, a legnagyobb kultúrtörténeti névsor.

Teljesítményre sarkallál mindannyiónkat: Nyitott fantáziával és töretlen hittel. És sikerélményeddel ajándékoztad meg a kollégákat no meg a közönséget.

Jó volt szembesülni azzal, hogy színházaink hierarchikus rendjéből kilépve, a lemezselemészthető pódiumon, e védtelenné tevő színházi helyzetben, önmagunkért, önmagunk okán is helyt tudunk állni.

Jót tett az önbecsülésünknek.
S jót tett a kényelmességre hajlamosító színházi helyzetekben, hogy nagy volt a tét! Háló nélkül, ős-színházi, ős-cirkuszi közegben szembesülhettünk a nagy-érdeművel.

Életed e legfontosabb tevékenységében mindvégig társad volt férjed Gál Péter színházrendező, aki szelíd bölcsességgel, szellemi eleganciával és humorral, iróniával segítette fáradhatatlan munkád.

A Világban is elhintetted a KORONA PÓDIUM által jóhírünket. Kulturális értékeinknek három földrész több mint két tucat országában lehettél méltó szószólója.

Drága Lilla!
Legutóbb együtt ünnepeltük 80. születésnapodat. Ott mintegy személyes vallomásként, önátlátó és elmondtad Juhász Gyula: Testamentum című versét. Egyes szám első személyben, így fogalmazva:

"Szeretnék néha visszajönni még,
Ha innen majd a föld alá megyek,
Feledni nem könnyű a könny ízét,
a csillagot fönt és a fellegét."

Mikor befejezted, tudtam, hogy elbúcsúzol. Személyesen és végleg.
Drága Lilla! Pályatársaid nevében köszönöm csodával teli életed. Emléked megőrizzük.
Ne legyen nehéz a föld!